

ingenlunde er for at rette nogen som helst Anke mod den højtærede Indenrigsminister i Anledning af det, der her er sket. Det vilde ikke være rigtigt, og det vilde heller ikke være rigtigt for mit Vedkommende, eftersom jeg som Medlem af Finansudvalget har været med til at give Indenrigsministeren Tilslutning til dette Forsøg. Jeg peger kun derpaa for at vise, hvor dyre den Slags Foranstaltninger kan blive for Staten, naar den skal tage sig af dem, og jeg kan heller ikke nægte, at jeg har den Opfattelse, at de Mænd, der har staaet som Ledere af denne Ordning, ikke synes at have været særlig heldige dermed. Jeg er derfor meget vel tilfreds med, at den højtærede Minister nu har opgivet at yde et stort Tilskud fra Statens Side til Fiskeordningen. Det oplyses i Bemærkningerne til det paagældende Ændringsforslag, at der nu er truffet en ny Ordning uden Tilskud fra Statens Side. Jeg vil da gerne henstille til den højtærede Minister, om han ikke mener her i Dag at kunne meddele lidt om, hvori den nye Ordning bestaar. Saa vidt jeg ved, er der ikke tidligere, i alt Fald ikke overfor Rigsdagen, sket Meddelelser angaaende denne Ordning. Det vil da have sin Interesse at faa at vide, hvori den bestaar, og jeg retter derfor denne Henstilling til Ministeren om dette ene Punkt.

Det næste Forslag paa Indenrigsministeriets Budget, som jeg vil sige noget om, er to Forslag, der findes vedrørende Kornordningen. Det ene angaar en Bevilling paa godt 100,000 Kr. og det andet paa 1,900,000 Kr., altsaa med et rundt Tal ialt 2 Mill. Kr. Selve Størrelsen af den Bevilling synes jeg ikke, der er noget at sige til, og jeg maa tilstaa, at jeg egentlig ikke havde tænkt, at vi kunde være sluppet saa billig fra denne saakaldte Kornordning. Jeg tillægger det derimod mere Betydning, naar vi skal drøfte dette Spørgsmaal, at denne Kornordning og alle de Foranstaltninger, der er truffet fra den højtærede Indenrigsministers Side, har skabt saa megen Utilfredshed omkring i Befolkningen, som Tilfældet har været; endnu forleden Dag, da Tillægsbevillingslovforslaget var til tredie Behandling i Folketinget, blev der jo ført en ikke helt kortvarig Forhandling om Utilfredsheden med en Del af denne Ordning. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind herpaa, det finder jeg ingen Anledning til, men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Den 23. Februar fremsatte den højtærede Indenrigs-

minister i Folketinget to Lovforslag, et om Godtgørelse af Statskassen i Anledning af de vanskelige Tilførselsforhold og et om Landets Forsyning med Brødkorn i Høstaaret 1916—17. Siden disse Lovforslag var til første Behandling og blev henvist til et Udvalg, har der været mærkeligt stille om dette Spørgsmaal. Der er gaaet omtrent 3 Maaneder siden første Behandling, uden at man har hørt videre om Spørgsmaalet. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om der i den Tid er tilvejebragt Oplysninger, som kunde vise, at Gennemførelsen af disse Forslag maa siges at være unødvendig, og at vi kan gaa Resten af Sommeren i Møde, uden at det skal vise sig nødvendigt at træffe yderligere Foranstaltninger i den Sag. Jeg tror, det vilde have nogen Interesse, om den højtærede Indenrigsminister kunde meddele nogle Oplysninger herom.

Jeg kommer derefter til et Punkt, som der synes mig ganske særlig Anledning til at henlede Opmærksomheden paa her ved Behandlingen af Tillægsbevillingslovforslaget. Det er Driften af vore Statsbaner. Der kræves paa Lovforslaget en Bevilling paa i alt 24½ Mill. Kr. til forøgede Driftsudgifter. Statsbanernes Merindtægt har kun været 12½ Mill. Kr. Merudgifterne overstiger altsaa Merindtægterne med 12 Mill. Kr. Paa Finansloven for det tilsvarende Aar 1916—17 er Overskuddet paa Statsbanernes Drift beregnet til godt 8 Mill. Kr. Altsaa bliver Resultatet nu efter dette et Underskud paa 4 Mill. Kr. Nu ser jeg for øvrigt, at der fra Statsbanerne foreligger en Opgørelse angaaende Driften i det forløbne Aar, hvorefter det viser sig, at Underskuddet ikke er saa stort, som jeg har nævnt, men dog vil udgøre 2½ Mill. Kr., og det, uden at der saa er beregnet noget som helst til Forrentning af det store Beløb, som Staten har indestaaende i Statsbanerne. Egentlig forekommer det mig, at man bør beregne Underskuddet endnu højere, eftersom der jo under Finansministeriet ydes ikke saa ganske faa Millioner Kroner som Dyrtidstillæg til Statsbanernes Embeds- og Bestillingsmænd og Arbejdere, og jeg synes ikke, at det vilde være noget urimeligt Forlangende, at Statsbanerne selv ved Driften skulde kunne afholde de Udgifter, som er nødvendige til at lønne de Embedsmænd, der sorterer derunder. Resultatet af Statsbanernes Drift maa derfor siges at være meget beklageligt, idet Statsbanerne i et Aar, hvor de har haft saa meget at bestille som vel aldrig nogen Sinde tidligere, møder med et